

Peric S, Bozovic I, Nisic T et al. Body composition analysis in patients with myotonic dystrophy types 1 and 2. *Neurol Sci* 2019; 40(5): 1035-40.

Het doel van dit onderzoek was het analyseren van de lichaamssamenstelling bij mensen met myotone dystrofie (MD) type 1 en 2.

Aan het onderzoek deden 20 mensen mee met MD1 en twaalf mensen met MD2. De BMI¹ werd berekend aan de hand van lengte en gewicht. De gemiddelde BMI was 26,8 bij de mensen met MD1 en 25,1 bij de mensen met MD2. De lichaamssamenstelling werd vastgesteld met een DEXA-scan. Voor de analyse daarvan werd het lichaam verdeeld in zes compartimenten: hoofd, lijf, linker en rechter arm en linker en rechter been. De botmassa werd gemeten, evenals de vetmassa en vetvrije massa².

Beide groepen verschilden niet in leeftijd en ziekteduur. De mensen met MD2 hadden minder spierzwakte, betere longfunctie en een hogere bloeddruk. De hoeveelheid lichaamsmassa, botmassa, vetmassa en vetvrije massa was vergelijkbaar tussen de beide groepen. Maar de mensen met MD1 hadden meer vetopslag in de buik. De botdichtheid van de rechter ribben was lager bij de mensen met MD2 dan bij de mensen met MD1. Een hogere hoeveelheid vetmassa in de benen was in relatie met minder spierkracht in de bovenbenen bij mensen met MD1. De betere spierkracht was in relatie met een hogere botdichtheid van de bovenarmen, onderarmen en onderbenen bij mensen met MD2.

De onderzoekers zijn van mening dat de mensen met MD1 een te hoge vetopslag in de buik hadden en dat het percentage vetmassa in overeenstemming was met de spierzwakte van de bovenbenen. Bij de mensen met MD2 was de mate van spierzwakte in relatie met een hogere vetmassa index en lagere botdichtheid.

¹ BMI, Body Mass Index, is een getal dat aangeeft of er sprake is van een gezond, te laag of te hoog gewicht. Een BMI tussen 25 en 30 duidt op overgewicht.

² Vetvrije massa is in dit onderzoek het deel van het totale lichaamsgewicht dat bestaat uit spierweefsel en vocht.